

Vengevej 21, Soballe • tegning: Hans Martin Pedersen

EGNSARKIVET I HØRNING

ÅRSSKRIFT 1998

11. årgang

Indholdsfortegnelse:

Forord	3
Lidt om Husene i Søballe	4
Blade af Søballe Søgårds historie	10
Jes Lau Jørgensen:	
»Mine rødder i Søballe« – Identitet og sammenhæng	16
Adresse- og navneliste fra styrelsen	19
Arkivernes åbningstider	19
Lidt stof fra Hørning – A.K. Andersens erindringer	20
Vor usynlige historie	22
Indslag fra Støtteforeningen	24
Indholdsfortegnelse af 1.-10. årgang	25

Forord

Med udgivelsen af dette årsskrift har vi nu været en tur rundt til alle byer i Hørning kommune. Siden 1988 hvor Egnarkivets blad begyndte at udkomme, har den siddende styrelse sammen med Støtteforeningen, hvert år valgt en by i kommunen for at fortælle lidt om dens historie og beboere. Selvfølgelig kan det kun blive en overfladisk belysning, men generelt betragtet, er der beskrevet mange interessante emner ved byvandringerne og bymøderne i årenes løb. Styrelsen er af den mening, at årsskriftet er med til at kaste lys over egnens historie til gavn for beboerne.

Når dette blad er læst, vil mange nok spørge – hvad nu?

På dette års møder er styrelsesmedlemmerne kommet frem med nye ideer om indholdet i de kommende årsskrifter. Der er kommet forslag om at finde stof om følgende emner: Skoler, håndværk, kroer, forsamlingshuse, mejerier, andels-selskaber, møller, fattiggårde, aftægtskontrakter, foreninger, byudvikling m.fl..

Emner der taler for, at der bliver nok af opgaver til de kommende årsskrifter.

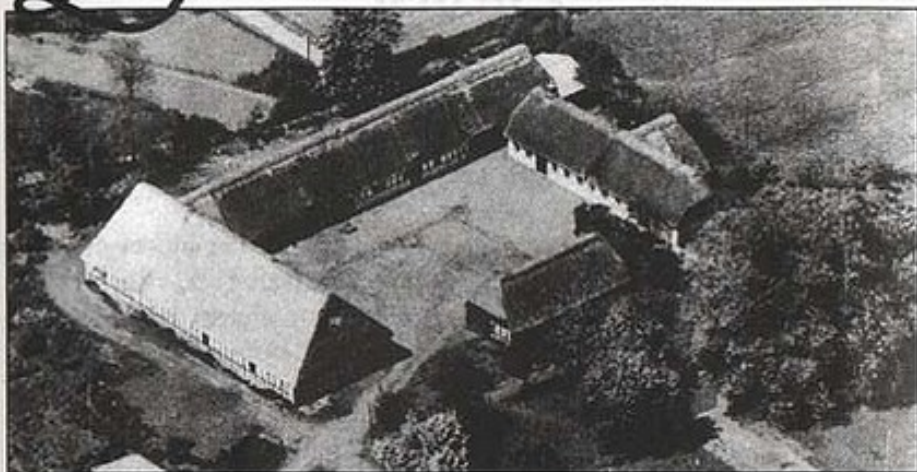
I årenes løb er der blevet afleveret mange arkivalier på Egnarkivet. Arkivaren sorterer materialet og sætter det i system, så det er let at finde frem for interesserede. Ligeledes finder mange fotografier vej til arkivet. Det kan være fra private, idrætsforeninger, byfester, jubilæer o.l.

Ofte er det et problem at få navngivet personerne på billederne. Det er derfor styrelsens håb, at mange af kommunens borgere – såvel nuværende som tidligere ofrer lidt tid og kikker ind. Det gælder både arkivet i Hørning samt i Veng.

Med udgivelsen af årsskriftet for 1998 vil styrelsen gerne takke Hørning kommune for trykning af bladet. Støtteforeningen for hjælp ved tilblivelsen og alle, som har gavnet eller vist interesse for arkivet.

*Styrelsesformanden
Svend Kannegaard Olsen*

Lidt om husene i Søballe

Frydendal, Stjærvej, Søballe – tidligere Ryttergården – ca. 1948

Følgende fra Søballe er stykket sammen efter byvandring d. 20/9-97 og mødet i Borgernes Hus d. 29/9-97.

Desværre blæste det så meget, at man ikke kan høre, hvad der blev fortalt til båndet – jeg har derfor forsøgt at skrive, hvad jeg kan huske fra turen og selv har noteret og har siden fået nogle bånd, hvor Aksel Simonsen fra Søballe og Mikael Kaae fortæller om Søballe til Ejler Eriksen.

Vi begyndte på Vengevej.

Nr. 13.

Her er den første grund af ialt 22 grunde udstykket fra Søgaarden, bebygget i 1967 af Martin Eriksen.

Nr. 15.

Er bygget i 30'erne som aftægts hus til Søgården, Niels Søgård, og blev senere brugt som fodermesterhus, og derefter lejet ud i mange år.

Nr. 17.

Søballe skole, her var podeskole el. forskole indtil 1953, og provst Bundgaard var den sidste »lærerinde« her og før ham nævnes frk. Andersen – Jensen – Nielsen – Kristensen.

Drengene kom til Veng i stor-skolen når de var 10 år og de var dygtigere end dem i Veng.

De gik ad Kirkestien – Skolestien over »Skærbæk« – op til Vengelund.

Pigerne blev i skolen til de var 14 år.

Senere fungerede huset som fodermesterhus til »Marielyst« indtil 1967, da den daværende fodermester Kristian Sørensen købte huset.

Kaj Axelsen fortæller, at da han gik i skole her, havde han en tam krage, som sad på solbænken udenfor og forstyrrede undervisningen. Det endte med, at hans far kørte den til Aarhus, men Kaj mente, han kom lidt hurtigt hjem igen efter turen.

Nr. 19.

Bygget i 1854.

Har været delt i to – den ene ende har været fodermesterhus til Søgaard.

Her har boet en mand, Rasmus Rasmussen – kaldet »Kold Ras«. Han havde ejet Kollen og solgte til Gunnar Rasmussen da han blev enkemand. Han holdt hvert år fødselsdag på den måde at mændene kom til frokost, og det siges, de fik snaps af ølglas, da han ikke havde snapsglas nok.

Damerne kom og hentede mændene hjem til kaffe, og de havde lagkage og kringle med.

»Kold Ras« blev der sendt bud efter fra gården, når der skulle tærskes, han kunne lægge neg i et tærskværk. Han gravede også have for folk – og fik kosten for arbejdet.

Da han ejede Kollen havde han raske heste – oldenborgere – og han kunne lide at køre stærkt med hestene til Stjær.

Nr. 21.

Sadelmagerhuset er et hus som er flyt-

tet op fra skolen, før det var der et lignende hus, med udhus og værksted. Her boede Petrea og Julius Emil Hansen. Sadelmageren, der var farbror til statsminister Hans Hedtoft Hansen, som kom på besøg i ministerbilen.

Sadelmageren købte grunden overfor, hvor der engang var smede og brugte det til urtehave.

Nr. 8.

Omkring 1910-1912 var der en Høkerbutik i huset ved branddammen, det var en dansk/amerikaner Søren Hansen, der drev den. Huset var delt og her har boet mange forskellige, også en Anton Nielsen – kaldet »Buk-Anton«, da han havde geder.

Han havde 3 geder og 1 buk som græssede i vejgrøften.

Smeden hørte også til her. Det lille hvide hus er der endnu. Den sidste smed i Søballe hed Karl Jørgensen og boede i den ene ende sammen med sin kone Dorthea.

Smedien blev nedlagt i 1910 og Dorthea flyttede til Stjær.

Stjærvej

Nr. 13.

Her boede også 2 familier i et hus. Der boede »Store Martin«, han havde 12 børn og fik bygget en »fodergang« til huset. Senere boede der en, som blev kaldt »Sømanden«.

Her har også boet en murer (Den gamle murer). Johanne – Jens Holger Jensen og senere deres datter Jenny, gift med Arne Fredsø Nielsen har boet

Søballe Skole – 1970

der. Jenny syede for folk, Arne arbejdede hos Josef Magnussen på »Frydendal«.

Nr. 17B

Bygget ca. i 1800.

Marie og Per Danielsen har boet her. Han gravede tørv i Venge mose.

Nr. 21.

Savskæreri er 2 huse bygget sammen. Her har boet en Anders Mikkelsen, som drev et brødsalg med bl.a. wienerbrød. Han havde været røgter på »Marielyst« og skulle vække karlene om morgenen. Han kunne ikke skrive, så alle »kunderne« gav ham et tegn når de skulle have kredit.

Senere kom Ellen og Anders Axelsen, der var savskærer og lavede træting, som han kørte rundt og solgte bl.a. taburetter og træredskaber.

»Axeltorv«.

Nr. 27.

»Frydendal«.

Josef Magnussen var ugift, havde 4 oldenborgere + opdræt. Hans far var stenhugger fra Sverige og det er hans far der har bygget stuehuset på »Mikkelballe« i 1902, hvor der kan ses en gavl bygget op i tilhugget kampesten. Søballe handelsplads

Nr. 4.

Købmandens hus.

Oprindeligt er huset bygget som aftægtshus til Venge Hedegaard – men da høkerbutikken ved dammen lukkede, blev der butik her. Søren Rasmussen »Søren Købmand«, som kom fra Jexen, åbnede butik her og efter ham 3-4 andre.

1943 overtager Elna og Erna butikken som de driver sammen indtil 1945, hvor Elna Hansen gifter sig med Jens Peter Dalsgaard Eriksen.

I det andet hus boede Store Laurs, han viste bl.a. træ ud. Senere boede Erna og Arne Jensen her. Idag ejer Anders's barnebarn begge huse. Pladsen ud for »savskæren« bliver også kaldt

Savskæreren i Søballe
Anders Axelsen

Erna Petersen bliver gift med smeden i Stjær, Viktor Sørensen.

Elna bliver enke efter et årstid og driver forretningen videre, de seneste år sammen med Karin, der lukkede i 1976.

Elna blev kaldt »tante« af alle i byen og det var også her der var telefon for hele byen.

Søballevej

Nr. 13. »Marielyst«

Genopbygget efter brand i 1862 og flyttet mod syd. Den lå helt nede ved Stjærvejen før. 1870 ejede Ras Nielsen den, derefter hans søn – Niels Rasmussen.

I 1900 »byttes gæld« med »Frøkjærslund« og Niels Simon Simonsen overtager gården.

1911 Cecilie Simonsen – enke efter Niels

1957 Marie Simonsen – ugift datter af Niels

1967 Solgt til ejendomshandler Nøhr

1968 Niels Gammelgaard Hansen

1988 Knud Gammelgaard

I Simonsens tid var der 2 karle + 1 fodermester der boede i gavlen ved hestestalden mod øst og en bestyrer boede inde i stuehuset. Der blev

gravet tørv »sødøj« på »Marielyst«.

Kastanje Alleen er plantet 1940.

Birketræet i haven omkring 1945.

Der blev indlagt strøm på »Marielyst« i 1928-29.

Vejledning fra elektricitets forbruger fra 1936 hænger stadig i kørerladen.

Birthe Gammelgaard

»Marielyst«

Vejledning for elektricitetsforbrugere

til passning og vedligeholdelse af elektriske installationer

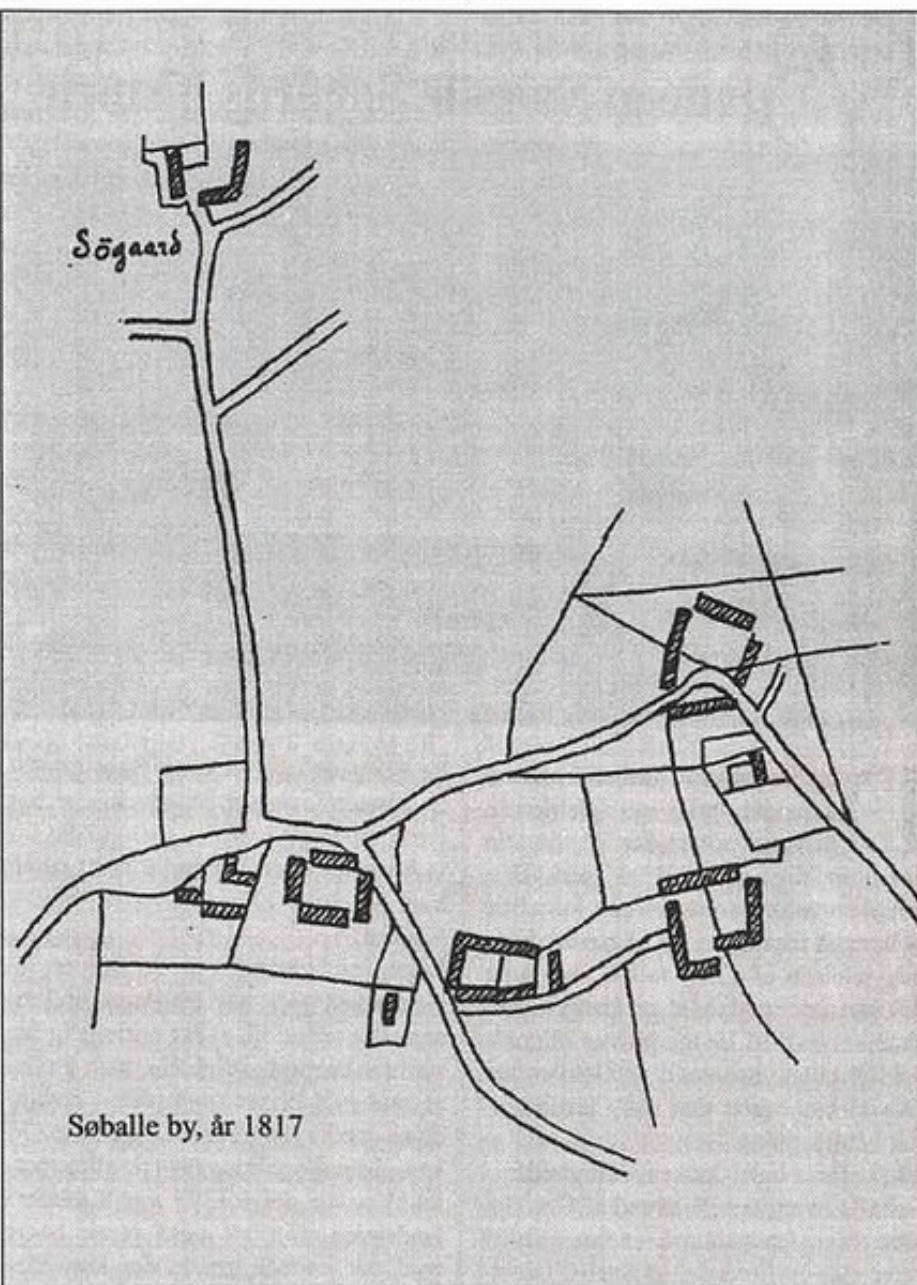
1. Brænder en sikringsstop over, forsøg da kun een gang at sætte en ny prop i holderen. Brænder den nye prop straks over, må der ikke sættes flere propper i, for installatøren er tilkaldt og har efterset og eventuelt repareret installationen.
2. Det er forbudt at anbringe andre genstande end apparaterne i mærkede sikringspropper i holderne, og sikringspropper må ikke repareres.
3. Brænder sikringerne hyppigt over, send da bud efter installatøren og brugt ikke installationen, for installatøren har fundet fejlen og afhjælpet den.
4. Sikringer for stikkedninger og for målerledninger må kun anbringes af de af elektricitetsværket dertil særlig bemyndigede.
5. Sædler afbrydere, ledninger, motorer, vugge, bygningsjern eller andet ved berøring, afbryd da alle hovedafbrydere og send straks bud efter installatøren for at få efterset og repareret installationen.
6. Et elektrisk strykejern må ikke brænde under strøm, når det ikke bruges; træk derfor straks efter brugten ledningen ud af stikkontakten.
7. Brug aldrig hjemmelavede håndlamper, men køb kun reglementerede håndlamper og hold disse i orden.
8. Hold transportable ledninger til lamper, håndlamper, motorer og andre brugsgenstande i god stand. Læs aldrig kabler til motorer benulige på jorden, men brug kablet op i strepper eller på knæpper af træ (ikke direkte på søn). Er ledningernes omfletning beskadiget, må den straks repareres.
9. Sørg altid for, at beskyttelsesglas og lamper og beskyttelseskasser og motorer sættes, sikringer, afbrydere og andre elektriske apparater er på plads og i orden.
10. Efter brugten af en transportabel motor skal afbryderen ved stikkontakten afbrydes. Det er **ikke** tilstrækkeligt at stande motoren ved hjælp af igangsætteren.
11. Hold den elektriske installation og motormasine rene og fri for spindelvæv og andre let antændelige dele (salm, avner, tidskåben o. lign.). Pås, at motoren ikke gnister eller smulder støvning. Er dele af den elektriske installation gået løs eller beskadiget, send da bud efter installatøren og få forholdet bragt i orden.
12. Beskyt sådanne dele af installationen, der er udsat for overlast, med trælister, brædder eller lignende.
13. Sørg for, at netboder i tage straks tættes, for at fugtigheden ikke skal trænge ind til installationen og beskadige denne.
14. Forsøg aldrig selv at reparere eller ændre ved installationen eller de elektriske dele, men tilkald straks installatøren for at få det gjort.

Overtredelse af ovenstående regler kan medføre liestare og brændfare og deraf følgende strafsvar.

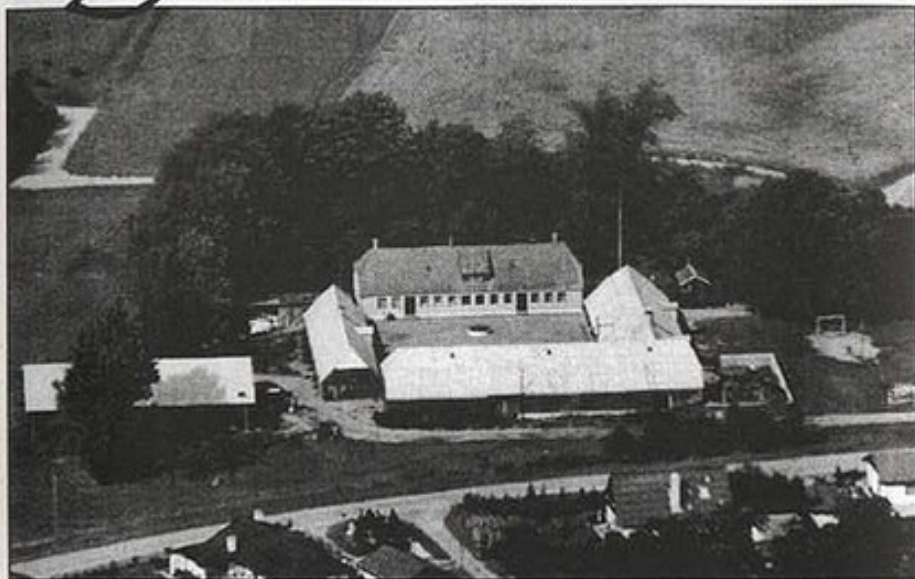
I tilfælde af ildbrand kan brandforsikringselskaberne foretage afkortning i erstatningen.

Elektricitetsrådet, 4. marts 1935.

WILLIAM RUNG

Blade af Søballe Søgårds historie

Da landsbyen Søballe første gang nævnes i middelalderens historie er det for at fortælle om kongelige besiddelser her. Den dokumentation, som findes, fortæller, at kongen tilskøder jord til bønder her i begyndelsen af 1300-tallet. Fra andre dokumenter ved vi, at kongen har skænket jord til Venge kloster allerede i 1100-tallet. Senere i 1300-tallet har Øm kloster været den store jordbesidder her på egnen.

1343 får Niels Jonsen rettigheder i Søballe overgivet på livstid af Øm kloster. Men kongen må endnu i 1489 have ejet en fjerdedel af Søballi nem-

lig »Søgaard«, som kong Hans i 1499 stadfæster lovhævd på. Hvem der har været fæstere på gården ved vi ikke før vi kommer et stykke ind i 1600 tallet, hvor Søgården bliver fæstet af Rasmus Nielsen.

Efter reformationen 1536 bliver alt klosterejet gods her overtaget af kronen. Det ser ud til, at der oprindeligt har været 4 helgårde i Søballe, men jorden er muligvis blevet omfordelt i forbindelse med ryttergodsets oprettelse. Vi kan i brandforsikringens taksationsprotokol se, at der i 1793 var 8 gårde i landsbyen. Det vil også passe bedre med det jordtilliggende der krævedes

til en ryttergård.

Bøndergårdene blev efter reglerne om ryttergods inddelt i lægder på 8 tdr. hartkorn. Af hver lægd skulle der stilles en rytter med mundering. Udgiften hertil skulle afholdes af bønderne; men til gengæld blev disse fri for de fleste af de byrder, der hvilede på fæstebønderne. De slap i nogen grad for skatter, og de blev fri for landgilde og hoveri. Om gårdenes tilliggender i rytterbondetiden blot dette, at til en td. hartkorn svarer lige godt 5 td. land af den bedste jord. Den har man ikke så meget af i Søballe, så der skulle en del flere tdr. land til 8 tdr. hartkorn. Gårdenes areal har ligget på et sted mellem 60 og 80 tdr. land.

Den blodige Skånske Krig 1675-79 hvor så mange rytterbønder mistede livet viste, at det var en dårlig ide at sende bønderne i felten i længere tid, gårdene forfalt og markerne lå udrykkede hen. Derfor gik man i 1680 over til at bruge hvervede soldater, ofte af fremmed herkomst, som ryttere, men de skulle bo på og forsynes fra ryttergårdene.

Denne brogede flok af hvervede soldater, som blandede sig med befolkningen i landsbyerne, var ofte kilde til megen uro og irritation udover de udgifter de pålagde bønderne. Dette problem kunne man ikke i længden leve med. Løsningen kom omkring 1720, da man byggede kasernebaraker ved ladegården i Skanderborg. Her samlede man de hvervede ryttere og

deres familier. Rytterbønderne skulle dog stadig betale for rytternes underhold.

Efter 1730 blev fordelene ved at være rytterbonde stærkt indskrænkede. Landet var fattigt, så de måtte også til at betale mere i skat. Ved stavnsbåndets indførelse 1733 nærmede de sig andre bønders vilkår.

Dog bevarede rytterbønderne fritagelse for hoveri, og det var ret væsentligt for deres holdning til det øvrige samfund. Man fandt hos dem en udviklet selvspekt, de følte sig hævet over fæstebønderne. De havde aldrig været kuet under en ridefogeds pisk. De ville ikke finde sig i at blive regeret af nogen. Det er en forståelig selvbevidsthed, som uden tvivl skyldes at hverken de eller deres forfædre på egnen nogensinde har været fæstebønder.

Det meste af 1700-tallet var for bønderne og hele landet en nedgangsperiode med knaphed og pengemangel. For at skaffe penge til statens udgifter så kongen sig nødsaget til at sælge ud af krongodset. I 1767 kom turen til Skanderborg rytterdistrikt, nu skulle ryttergodset sælges på auktion i Skanderborg.

En del gårde og landsbyer blev opkøbt af lokale godsejere, og det betød, at en del bønder nu blev fæstere under en herremand. Det blev dog for de fleste en kortvarig foreteelse. Nye tider for landbruget nærmede sig hastigt, og allerede 20 år efter fik vi de store bondereformer, som fuldstændig ændrede bøndernes vilkår.

Her på egnen var en del af bønderne så velhavende, at de kunne købe deres gårde direkte på auktionen i Skanderborg 1767. Dette var f.eks. tilfældet for ejeren af Søgård i Søballe.

På arkivet i Veng har vi skøder eller dokumenter fra samtlige ejere fra 1767-1967, velbevarede papirer fra 200 år af gårdens historie. Denne fine og velordnede samling af gårdpapirer blev afleveret til arkivet i Veng i 1967 af slægtens sidste ejer Marinus Søgård. Men nu til skødet på Søgården fra ryttergodssalget 1767.

Skøde for

Christopher Ambrosius i Siøballe paa brugende Hartkorn Ager og Eng 3 Tdr. 5 Skpr. 1 Fdkr. samt Skov 1 3/8 Alb. af det forrige Schanderborgske Rytter Districts Gods udi Schanderborg Amt.

Vi, CHRISTIAN den SYVENDE af Guds Naade, Konge til Danmark og Norge, de Venders og Gothers, Hertug udi Slesvig, Holsteen, Stormarn og Ditmarsken, Greve udi Oldenborg og Delmenhorst

Giøre Vitterligt:

At som Vi allernaadigst have for got befunden at lade Vores forbeholdne havde Goeds, Kirker og Tiender under Schanderborg Rytter District beliggende i Vor Province Nørre Jylland ved offentlig Auction til Forhandling opbyde, saaledes som den derom under 19. Dec: 1766 udgangne trykte Placat og

Specification samt trykte Bekiendtgørelse Dat. 31. Martii 1767 og videre paa Auctions Stedet bekiendegiorde Conditionernærmere formelder, hvorefter Auctionen over bemeldte Goeds af Vores dertil allernaadigst Committerede er foretaget på Schanderborg Slot den 23. April 1767 og følgende Dage samt den af dennem derover holdte Forretning af Os ved Resolution dat. 5. Junii næstefter allernaadigst er approberet. Og Christopher Ambrosius i Siøballe af det ved samme Auction bortsolgte Goeds er bleven tilslaget og overdraget efterskrevne Hartkorn udi Schanderborg Amt i Vor Province Nørre Jylland beliggende for den Summa Toe Hundrede og Treedsindstve Rixdaler 58 5/8 Skilling, hvoraf den halve Kiøbe Summa med Renter indtil den Dag Betaling er skeet udi Aarhus Amtsstue efter Amtsforvalter Jens Thygesens derfor den 2. Maii 1768 udgivne Qvitering er betalt. Men den øvrige halve Deel, der er 130 Rdl. 29 5/16 Sk. forbliver efter Auctions Conditionerne udi Hartkornet indestaaende, imod at fornævnte Christopher Ambrosius og efterkommende Ejere svarer af hver 100 Rdl. aarlig 4 Rdl. som en Afgift, der bestandig og uforanderlig hæfter paa Grunden og Stedet, og hvilken Afgift til hver 11. December udi Vores Casse erlægges. Saa have Vi ved dette Vort aabne Brev allernaadigst villet skøde og afstaae saa som Vi og hermed fra Os og Vore Arve Successorer udi Regieringen til forbemeldte Christopher Ambrosius, hans Arvinger og

Efterkommere skøder og aldels afhænder følgende under det forrige Scanderborgske Rytter Districts Goeds forhen forbeholdne Hartkorn, nemlig: Under Schanderborg Amt, Skanderborg Birk, Venge Sogn, Siøballe Bye, af dens reebede og deelte Hartkorn, nye Matricul Ager og Eng Tree Tønder, Fem Skiepper Eet Fierdingkar samt Skov Een og Tree ottendeel Album, hvor efter den in Anno 1733 senest forfattede Jordebog har været svaret Aarlig Landgilde Tree Rixdaler 92 3/4 Skilling; Og som ellers af Siøballe Bye Aarlig til Hospitalet i Aarhus svares Ploug-Havre ialt En og en halv Tønde, der betales med penge pr. Tønde Fire Mark; Saa Skal meerbemeldte Christopher Ambrosius og Efterkommende Eiere være forbunden Aarlig med Penge pr. Tønde 4 Mark til bemeldte Aarhus Hospital at betale den Andeel af forberørte Ploug Havre, som af dette Hartkorn skal udredes, hvilket Hartkorn Ager og Eng Tree Tønder Fem Skiepper Et Fierdingkar samt Skov En og Tree Ottendeel Album med dertil hørende Bygninger, Herlighed, Landgilde, Stedsmaal, Sigt og Sagefald, Ægt og Arbeyde, visse og uvisse Indkomster, Renter og rette Tilliggelse, være sig af Ager og Eng, Skov, Mark, Krat, Hede, Kier og Moesen, Fiskevand og Søegang, Tørvegrøft og Lyngslet, vaat og tørt inden Markeskiel og uden fore aldeles intet undtagen i nogen Maade, som nu dertil ligger, af alders Tid ligget haver og bør dertil at ligge med Rette og tillige med dertil hørende

Mandskab efter Loven og Forordningerne, saa og Jagt Rettighed til foreskrevne Goeds ligeledes efter Loven og derom udgangne Forordninger skal følge og tilhøre ofibemeldte Christopher Ambrosius, hans Arvinger og Efterkommere imod at de hver 11. Dec. af den halve Kiøbe Summa Et Hundrede og treedive Rixdaler 29 5/16 Skilling, som der udi bestandig bliver staaende erlægges udi Vores Casse forbemeldte 4 Pro Centum udi Aarlig Afgift, der beløber Fem Rixdaler 20 1/2 Skilling. Thi kiender Vi for Os og vore Arve Successorer udi Regieringen ingen ydermeere Lov, Deel, Rat eller Rettighed efterdags at have til eller udi forberørte Hartkorn, dets Eiendom og Herlighed med videre, som foreskrevet staaer, men allernaadigst ville hiemle og fuldkommeligen tilstaae tidtbemeldte Christopher Ambrosius, hans Arvinger og Efterkommere, som samme med rette eyende bliver, anførte Hartkorn med tilhørende for hver Mands Tiltale, som derpaa med Rette kunde have noget at sige; dog Os og Vore Arve Successorer udi Regieringen alle Kongelige Regalia og Høyheder samt Contributioner pro quota ordinaire eller extraordinare, som enten allerede er eller herefter vorder paabuden, item den ommeldte Aarlige Afgift aldeles uforkrænket og Forbeholden at forblive.

Forbydende alle og enhver herimod, efter som foreskrevet staaer, at hindre eller udi nogen Maade Forfang at giøre under Vor Hyldest og Naade.

Givet paa Vort Slot Frederiksberg den 22. Maii 1770.

Under Vor Kongelige Haand og Seigl:

Christian

Schack Wolck (?) Sheel P. Copmann

Skiøde

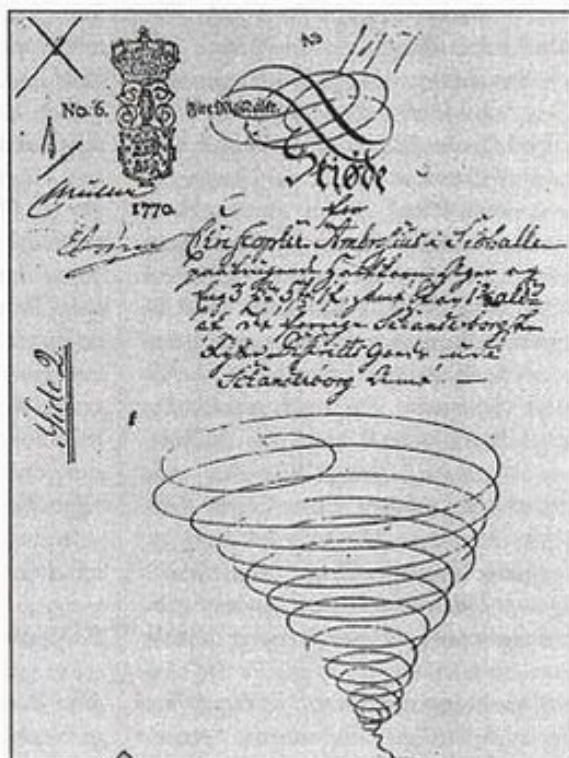
for CHRISTOPHER AMBROSIUS i Søballe paa brugende Hartkorn, Ager og Eng 3 Tønder 5 Skiepper 1 Fierdingkar samt Skov 1 3/8 Album af det forrige Schanderborgske Rytter Districts Goeds udi Scanderborg Amt.

Læst for Retten paa Schanderborg Birketing den 12. Januar 1797 i Justits - Protokollen Antegnet og ord til andet i Pante-Protokollen indført tilstaas.

(F.C.) Muncheberg
(U.C.) Tolstrup

(se illustration til højre)

Vi kan se at Christopher Ambrosius, sønnen Ambrosius Christophersen og sønnesønnen Christopher Ambrosius ejer Søgården til 1800. Den bliver da solgt til Jens Gyberg Storring. Allerede i 1810 bliver gården igen handlet, ny ejer bliver Johann Wilhelmsen, Stjær. I 1817 købes Søgården af Niels Jacobsen, og fra da af forbliver gården i samme slægts eje til 1967. I januar 1817, endnu før Niels Jacobsen overtager gården, begynder en rets-sag anlagt af pastor Winther Storring mod fire gårdmænd i Søballe, Laurs

Fangel, Laurs Rasmussen, Jens Gaas-holm og Niels Jacobsen angående vej-ret fra Søballe til Storring. De fire Søballe-mænd beskyldes for at have nedbrudt et vangeled og beskadiget hegn for præstens mark, samt for gen-tagende gange at have befærdet en vej over præstens mark fra Søballe til Stor-ring.

De anklagede benægter at have øvet vold mod omhandlede led og hegn, og de hævder, at vejen er alfarvej og i mere end 100 år har været befærdet af beboere fra Søballe til Storring. Der bliver holdt en mængde retsmøder, hvis forløb er skildret i et mere end 50 sider stort tætskrevet dokument.

Tre herreders retter behandler sagen, og til sidst ender den ved landsoverret-ten i Viborg. Ved denne ret fik præsten medhold, og de fire indklagede idøm-tes en mulkt på 20 rigsbankdaler at betale een for alle og alle for een til Aarhus Amts Fattigkasse. Ligeledes dømtes de til at betale pastor Winther 24 rigsbankdaler som godtgørelse for sagsomkostninger.

Og sagsafgørelsen: De Søballebeboere henvises til, i stedet for vejen over præstens mark, at benytte en vej fra Søballe over Stjær til Storring. Vej-længden mellem de to landsbyer blev fordoblet. Nu er der dog atter en direk-te offentlig vej mellem Storring og Søballe.

Tilbage til Søgården. Ved Niels Jacob-sens overtagelse af gården i 1817 kom-mer der stabilitet i ejerforholdet de næste 150 år.

Sønnen Christen Nielsen overtager gården i 1852 med de på ejendommen behæftede forpligtelser såsom plovpen-ge, kongelige penge af Matr. 1. 131 rigsdaler 49 skilling, og af matr. 14a 16 rigsdaler 93 skilling. Skifteudlæg 100 rigsdaler, overtagelse af gæld 2700 rigsdaler og aftægtsforpligtelse til sin far.

I 1889 er det igen ejers søn der overta-ger gården, han må dog udrede kapital 6000 kr. til lighedeling mellem sine to endnu ikke myndige brødre. Et beløb som først skal udredes, når faderen, der nu er aftægtsmand, afgår ved døden. Ham er der i øvrigt sørget godt for i henhold til den oprettede aftægtskon-trakt. Indholdet af denne kontrakt er beskrevet i arkivets årsskrift 1990.

Den ny ejer Niels Christensen overta-ger i øvrigt en række forpligtelser, som naturligt ligger på gården. Plovpenge, som stadig ikke er kapitaliseret, Kongelige penge på matr. 1. 263 kr. 2 øre, og på matr. 14a 33 kr. 93 øre, desuden et kreditforeningslån på 21.000 kr. Af panteobligationen fra 1889 kan vi se at Søgårdens areal stadig er det samme som gården blev købt med i 1767.

I 1933 blev gården overtaget af fjerde og sidste ejerled af Venge-slægten Marinus Søgård. Hans far overtog gårdens navn som slægtsnavn.

Marinus Søgård sad på gården til 1967 - 200 året for gårdens status som sel-vejergård. Han nåede lige at få begyn-delsen af den sidste store og skelsæt-tende landbrugsudvikling med.

Jdentitet og sammenhæng

Redaktionen har på baggrund af et par artikler i kirkebladet for Veng og Mesing sogne bedt sognepræsten i Veng, Jes Lau Jørgensen, fortælle, hvordan det opleves at flytte til Veng og opdage, at man har rødder i sognet.

Livet består af de særeste tilfældigheder – som for eksempel den tilfældighed, at jeg i dag er præst i et sogn, hvor min slægt har dybe rødder.

For så vidt har jeg altid ledt efter mine rødder, men naturligvis ikke, fordi jeg er rødløs. Det er intet menneske. Vi kender vores fortid. I hvert fald noget af den. Vi ved, hvor vi kommer fra. I hvert fald de fleste af os. Vi ved, hvem der er vore forældre, bedsteforældre og oldeforældre. Men ved vi også, hvem der er vore tipoldeforældre? Eller vore tiptipoldeforældre? For slet ikke at tale om vores tiptiptipoldeforældre! Måske kender vi navnene på nogle af dem, men jo længere vi kommer tilbage, jo mindre ved vi om dem.

Vi skal ikke mange generationer tilbage, før vi ikke engang kender navnene på vore forfædre.

Naturligvis er vi i stand til at finde dem. Vi kan finde dem i de gamle kir-

kebøger. Men hvem var de? Kirkebøgerne kan fortælle os, hvornår de var født, og hvornår de døde. De kan fortælle os om giftermål og barnefødsler. Men hvem var de, vore forfædre? Hvad tænkte de om de store spørgsmål i tilværelsen – og om de små? Vi ved det ikke. Måske ved vi ikke andet – men dog så meget – at de levede deres liv i den og den egn af landet. Måske ved vi ikke engang det!

Som sagt har jeg altid ledt efter mine rødder, men egentlig ikke – i hvert fald ikke oprindelig – fordi jeg i traditionel forstand har interesseret mig for slægtsforskning. Langt snarere skyldes det, at jeg aldrig selv har slået rod noget sted. I min barndom flyttede vi mange gange. Jeg har boet – føler jeg – i næsten alle landsdele. Et sådant liv giver ingen rod.

Mine manglende rødder fik mig tidligt til at opsøge nogle af de steder, hvor jeg vidste, at nogle af mine forfædre havde levet deres liv. På den måde kompenserede jeg for mine egne manglende rødder.

At jeg efter teologisk embedseksamen i 1977 søgte embede i Kauslunde på Vestfyn var vel ikke helt nogen tilfældighed. Det havde nok noget med rødder at gøre. Min farfar havde været

præst i det sogn fra 1936 til 44. Hans efterfølger sad i embedet lige til den dag, da jeg skulle til at se mig om efter et ledigt embede. Så hvorfor ikke søge Kauslunde – hvor min far havde været dreng, i hvert fald de første af årene, indtil han flyttede hjemmefra?

Men ikke bare søgte jeg Kauslunde. Jeg fik det også. De gamle i sognet havde kendt mine farforældre. Jeg følte, at jeg havde fået etableret en forbindelse til nogle af mine rødder – ikke mindst til min farfar, som jeg aldrig har kendt. Han døde det år, jeg blev født.

I vinteren 1995 havde min kone, Anne Marie, og jeg flere gange talt om at flytte fra Vestfyn. Jeg vidste, at hvis jeg blev der ret meget længere, så kom jeg nok aldrig derfra. Jeg var glad for Vestfyn, men syntes at luftforandring måske også kunne være godt – ikke bare for mig, men også for sognet! I foråret samme år så jeg, at Veng-Mesing pastorat var opslået. Vi vidste, hvor Veng lå, for vi havde adskillige gange kørt gennem landsbyen med de få huse, den særprægede og smukke klosterkirke og den storslåede natur. Denne gang skulle det være beliggenheden, der skulle være afgørende. Og hvor finder man noget smukkere sted end Veng?

Jeg søgte embedet – og fik det. Men jeg søgte det ikke, fordi jeg havde rødder i Veng Sogn. Det vidste jeg nemlig ikke, at jeg havde. Dog vidste jeg, at jeg havde nogle rødder i Østjylland.

Jeg vidste, at min mormor var født i Adslev, men det var stort set også det eneste, jeg havde styr på. Hendes forældre – altså mine oldeforældre – vidste jeg ikke så meget om. Jo, jeg vidste, at min mormors mor døde, da min mormor var 9 år, og at hun herefter kom til sin onkel og tante. Hendes onkel var mejeribestyrer på et mejeri, som hed Marskendal. Det kunne jeg huske, at hun havde fortalt.

At Søballe lå i Veng Sogn, vidste jeg ikke, da jeg besluttede mig til at søge Veng. Navnet Søballe sagde mig heller ikke noget. Men det gjorde det min mor. Hun kunne fortælle mig, at hun – og dermed også jeg – havde rødder i Søballe. Og det gjorde jo på ingen måde Veng mindre interessant for mig! Det var i virkeligheden ikke så meget, min mor vidste om sine rødder i Søballe. Jo, hun vidste, at hendes tipoldeforældre i 1820-erne havde købt en gård i Søballe, men hun vidste ikke hvilken. Desuden vidste hun, at hendes oldeforældre havde bygget Søballe Damgård, en smuk firelænget stråetækt gård, som nedbrændte i 1932.

Efter at være kommet til Veng fik jeg kontakt med en fjern slægtning, hvis eksistens jeg ikke tidligere havde vidst om. Willy Thomasen er hans navn. Han og jeg har fælles rødder i Søballe, og de rødder har han brugt sit otium til at efterspore. Takket være hans grundige studier i Landsarkivet har jeg nu fået klarhed over mine rødder i Veng Sogn.

Jeg ved nu, at mine tiptipoldeforældre købte gård nr. 6 i Søballe i 1822. Min tiptipoldefar hed Niels Andersen. Han var født i Them i 1792. I 1821 giftede han sig med en pige fra Stjær. Hun hed Bodil Marie Jensdatter. Gård nr. 6 var dengang på ca. 75 tønder land. Den havde tidligere været en del af kongens ryttergods, men var i 1770-erne overgået til selveje.

Gård nr. 6 var en tvillingegård til gård nr. 5 (i dag Frydendal), og bygningerne lå spejlvendt af denne. Der findes ingen tegninger af den, men i de gamle brandforsikringspolicer en nøje beskrivelse af, hvordan den så ud.

Om livet på gård nr. 6 i Søballe ved jeg en del, idet min tiptipoldefar nøje førte dag- og regnskabsbog. Det er ikke først og fremmest personlige oplysninger, man her kan læse, men oplysninger om driften af gården. Man kan se, hvad han har købt og solgt, hvad han har sået og høstet og meget andet.

Mine tiptipoldeforældre fik otte børn, hvoraf tre døde.

I 1855 ønskede min tiptipoldefar at trække sig tilbage. Han var da 63. Året før var min tiptipoldemor død. En datter, Johanne, og hendes mand, Jens Eriksen, flyttede ind på gården. De fik halvdelen af jorden til gård nr. 6, som nu blev til 6 a. Den anden halvdel af jorden – 6b – fik sønnen Anders (min tiptipoldefar), som samme år giftede sig med Edel Christensen fra Pittersøen i Søballe. På jorden til gård nr. 6 b byg-

gede mine tipoldeforældre Damgården. Også de blev forældre til en børneflokk. En af dem var min oldemor, Else Marie. Også mine tipoldeforældre måtte følge flere børn til graven.

Den gamle Niels Andersen kom på aftægt hos både datter og søn. De første år boede han på gård nr. 6 a hos datter og svigersøn, men flyttede senere op på Damgården til søn og svigerdatter, hvor han døde i 1871.

Året efter døde min tipoldefar, Anders Nielsen. Min tipoldemor Edel fortsatte driften af Damgården med en bestyrer fra Galten, som hun senere giftede sig med. Hun døde i 1904.

I 1877, da Jens Eriksen og Johanne gik på aftægt, blev gård nr. 6 a med jord købt af ejeren af gård nr. 5 (Frydendal). Stuehus og længer blev revet ned og materialerne brugt til at opføre Stensgård på Kjællingdalvej.

Rødder? Jo, jeg har opdaget, at jeg har rødder – i Veng Sogn! Og gennem min tipoldemor Edel Christensen (gift med Anders Nielsen, søn af min tiptipoldefar Niels Andersen) går mine rødder længere tilbage på dette sted end blot til året 1822, da mine tiptipoldeforældre købte gård nr. 6 i Søballe.

Og hvad betyder det så for mig som tilflytter at have opdaget, at jeg ved at flytte til Veng er kommet tilbage til mine rødder? Det betyder noget – eller rettere: en hel del – for min identitet. Det betyder sammenhæng. Jeg, som egentlig aldrig havde følt mig hørende

til på noget sted – altså hvad rødder angår – fik lige pludselig et sted, der var mit, for her havde mine forfædre levet deres liv. Her havde de haft deres glæder og sorger. Her havde de stridt deres kampe.

Og Veng Kirke, som nu er »min« kirke? Ja, den har i flere generationer

været rammen om både glæderne og sorgerne i min slægt. Her er mine forfædre blevet døbt, konfirmeret, viet – og på kirkegården er de blevet begravet.

Sådan noget giver rod – og er det ikke, hvad man har brug for? Ikke mindst i en rodløs tid!

Jes Lau Jørgensen

Styrelsen for Egnarkivet

i HØRNING KOMMUNE

Formand:

Svend Kannegaard Olsen, Højgårdsvej 15 tlf: 86 92 21 29

Næstformand:

Jørgen Christensen, Vidkærvej 34, Nr. Vissing tlf: 86 94 37 72

Sekretær:

Anna-Lise Jensen, Rosenvænget 85, tlf: 86 92 14 84

Styrelsesmedlemmer:

Martin Jeppesen, Kærvej 12 tlf: 86 92 35 85

Birte Gammelgaard, Søballevej 13, tlf: 86 95 02 08

Repræsentant fra kommunen:

Arne Vestergaard Andersen, Bodil Møllevej 4

ARKIVERNES ÅBNINGSTIDER:

Arkivet i Veng har åben den 1. torsdag i hver måned fra kl: 18.00 - 20.00, og ellers efter aftale med Peter Friis Kristiansen på tlf: 86 95 02 42

Arkivet i Horning har åben hver den. 1. og 3. torsdag fra kl: 18.00 - 20.00, og man. - ons. - tors. fra kl: 10.00 - 14.00 og ellers efter aftale med Ejo B. Sørensen på tlf: 86 92 30 66.

Arkiverne holder lukket i juli måned.

A lærer A. K. Andersens erindringer

Uddrag fra lærer A.K. Andersens erindringer – født 3. marts 1872 i Hørning Stationsby.

Huslærer og Vikar

Der skulde nu Tages Bestemmelse angaaende min videre Uddannelse. Selv tænkte jeg noget paa at studere uden dog at have noget bestemt Maal for Øje, men Fader ønskede meget, at jeg i alt Fald først skulde tage Lærereksamen, for, som han sagde, saa havde jeg noget at falde tilbage paa, hvis han skulde gaa tidlig bort, men hvis han fik Lov at leve saa længe, havde han ikke noget imod, at jeg da læste videre. Dermed var Sagen afgjort.

Jeg kunde imidlertid ikke straks komme paa Seminarium. Dertil var jeg ikke gammel nok, og desuden krævedes der, at man et Aar forinden skulde have deltaget i Skoleundervisning under en Lærers Vejledning. Jeg blev saa Præparand, som det hed, hos Lærer Krogh i Hørning og gik hos ham hver Dag efter Sommerferien indtil 1. Novbr., da jeg tiltraadte en Plads som Huslærer i Edslev Mølle, _ Mils Vej fra Hørning. Her skulde jeg undervise to Dreng i 10-12 Aars Alderen samt en Pige på 6-7 Aar de fem Dage om Ugen. Om Lørdagen skulde jeg komme hos Krogh i Skolen, og om Søndagen skulde jeg have Undervisning i Orgel hos min Morbroder, Lærer Mikkelsen i Stilling.

Saaledes var Programmet for Vinteren, og saaledes kom det til at gaa indtil 1. Maj. I Edslev Mølle havde jeg det meget rart. Jeg kom til at bo i et Kvistværelse, der tillige blev brugt som Skolestue. Om Aftenen kom Drengene op hos mig for at lære deres Lektier til næste Dag, og naar dette var overstaaet, tog vi os tit alle tre et Spil Kort. Jeg havde imidlertid faaet lært at ryge Pibe og mine to Elever røg ogsaa om Aftenen. De havde faaet fat på nogle Pibe-stumper, som de fik sat sammen, saa der kunde ryges paa dem. Deres Fader havde ikke noget imod, at de røg, og så kunde jeg jo ikke forbyde det. Børnene var rare, men hverken velbegavede eller i Forvejen vel underviste. Jeg syntes dog selv, at jeg fik lært dem ikke saa lidt, og da deres Moder efter min Opfordring overværede en Eksamen, vi afholdt ved Slutningen, erklærede hun sig overmaade tilfreds.

Det var en behagelig Afveksling, at jeg hver Lørdag kunde gaa til Hørning. Her overnattede jeg hjemme for saa næste Dag at tage til Stilling, som oftest sad jeg derover. Undervisningen i Orgel foregik i Kirken, hvor der var et Pibeorgel, der havde tilhørt det kongelige Teater.

I Foraaret 1888 fik jeg uventet Engagement som Vikar for Læreren i Blegind, der var nervesvækket og skulde gennemgaa en Kur paa et Sanatorium. Det

var bleven ordnet saaledes, at Præsten skulde undervise ældste klasse i Religion, ellers skulde jeg selv besøge Resten. Hvem der imidlertid ikke kom, det var Præsten, men jeg klarede mig uden ham og tog selv Religion. Børnene var ikke veldisciplinerede, og jeg var jo med mine 16 Aar ikke saa meget ældre end de ældste. De prøvede da ogsaa straks hvad de kunde byde mig, og da gentagne Advarsler ikke frygtede, knaldede jeg den største Dreng en Lussing. Det hjalp, og der blev ikke siden Brug for dette Middel. Da samme Dreng flere Aar efter var

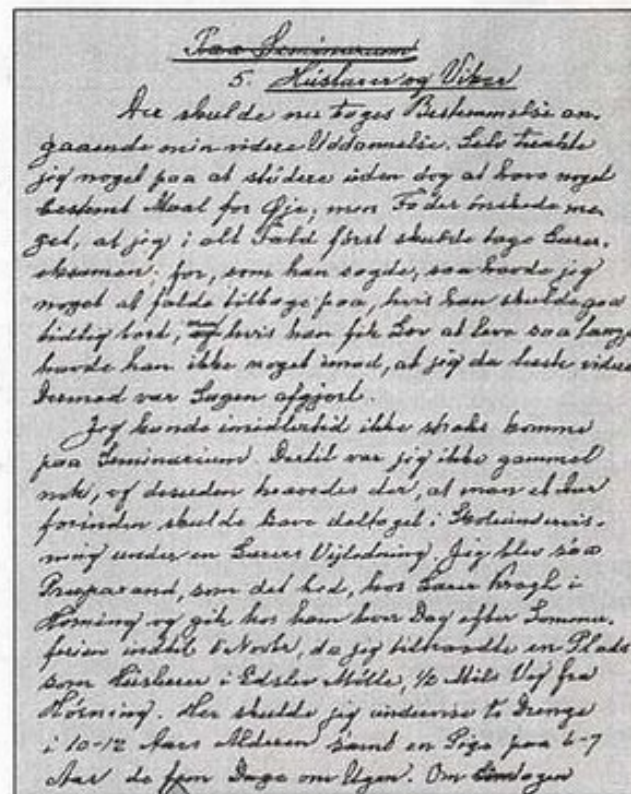
bleven Gaardejer, fortalte han engang Fader om Lussingen, som han ikke havde glemt, men han tilføjede, at den var lige saa velfortjent, som den var vel anbragt.

I Edslev Mølle havde jeg for Vinteren tjent 50 Kr. Stort bedre var Lønnen i Blegind vist ikke, men det var de første Penge, jeg havde tjent og som saadan af stor Værdi for mig. Dog dækkede de ikke engang Udgiften til det Harmonium, som Fader havde købt til mig, inden jeg tiltraadte Pladsen i Edslev Mølle.

Lige før Sommerferien

1888 rejste jeg, ledsaget af min Morbroder, Mikkelsen, til Jelling for at søge Optagelse paa Seminariet. Under Optagelsesprøven, som varede 3-4 Dage, boede vi hos Seminarielærer Kristjansen, der var lidt beslægtet med os. Jeg bestod Prøven og blev optaget i 2 klasse - jeg skulde nemlig bruge 2 Aar for at opnaa den krævede Alder af 18 Aar.

A. K. Andersens erindringer er skrevet i 2 bind, og kan læses i Arkivet i Hørning.

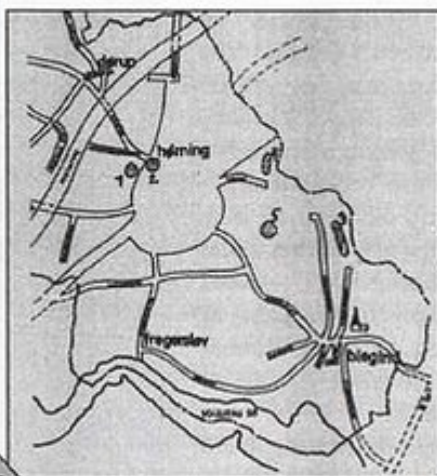
Vor usynlige fortid

Gennem tiden er der i Hørning kommune gjort adskillige fund fra oldtiden. De fleste udgravninger er foretaget af arkæologer fra Forhistorisk museum Moesgaard, men i 1984 overgik den arkæologiske registreringspligt for bl.a. Hørning kommune til Skanderborg Museum, som har en arkæolog tilknyttet. Det følgende indlæg omhandler kort museets nyeste undersøgelser ved Hørning.

Skanderborg Museum har i 1997/98 foreløbig foretaget 5 arkæologiske undersøgelser i Hørning Kommune:

- 1) I forbindelse med byggemodning af boligområdet ved Vester Allé og Elgårdsmindevej (lokalplan 21) fandtes ned til et tidligere vandhul et ildsted, en kogestensgrube og 5 andre gruber med ukendt anvendelse. Fund af flintredskaber og flintafslag daterer fundet til ældre stenalder.
- 2) Umiddelbart nordvest herfor fandtes 3 kogestensgruber og 4 andre gruber med uvis anvendelse. Fundene herfra består af lerkarskår, kværnsten og flintafslag, dateret til bronzealderen.

- 3) I forbindelse med tilsyn af etablering af 4 vandhuller i området fandtes på skrænterne ned mod Århus Å beboelsesspor fra både ældre og yngre stenalder i form af flintredskaber og flintafslag.
- 4) Dette område har været beboet i den yngre del af stenalderen, for her har lokale beboere fundet flintredskaber, bl.a. økser, fra perioden.
- 5) Det nyeste fund er gjort her i forbindelse med udgravning til fundamentet til en højspændingsmast. På overfladen fandtes flintafslag, og under pløjelaget fandtes 2 ildsteder og en rektangulær nedgravning, muligvis fra en lille hytte, som har ligget her i stenalderen.

Flintredskaber fundet på mark 500 meter nordost for Blegind. Udgravning foretaget i november 1963 af arkæologer fra Forhistorisk Museum, Moesgård

Som det ses, stammer de fleste fund fra stenalderen, men der kendes fra tidligere undersøgelser fund fra de fleste perioder af forhistorien i området.

Ved mange jordarbejder dukker der fund op fra fortiden, og disse skal anmeldes til det nærmeste museum, i dette tilfælde Skanderborg Museum, tlf. 86 52 24 99. Man er ligeledes meget velkommen til at kontakte museet, hvis man har fund af arkæolo-

gisk interesse liggende hjemme i skuffen. Museet vil så registrere genstandene og eventuelt fotografere dem, hvorefter man får dem med hjem igen. Fra d. 2/5 - 1/10 kan man på Skanderborg Museum se en udstilling om de arkæologiske udgravninger, museet har foretaget i 1997.

*Mariann Hahn-Thomsen, arkæolog,
Skanderborg Museum*

Indslag fra Støtteforeningen

Det sidste år har der ikke været de store aktiviteter i Støtteforeningen.

Den forestod byvandringen i Søballe og det efterfølgende Borgermøde i Borgernes Hus.

Umiddelbart efter de 2 aktiviteter meddelte Erik Brandt, at han trak sig som

formand og medlem af bestyrelsen.

Bestyrelsen besluttede at koncentrere sig om udgivelse af årsskrift 1998 i samarbejde med den nyvalgte styrelse for arkivet.

Medlem af bestyrelsen

Mikael Jeppesen

Bestyrelsesmedlemmer:

Mikael Jeppesen,
Allegade 39, Jeksen, 8362 Hørning,

tlf. 86 57 12 03

Jørgen Christensen,
Vidkærvej 34, Nr. Vissing, 8660 Skanderborg,

tlf. 86 94 37 72

Anna Kannegaard Olsen,
Højgaardsvvej 15, 8362 Hørning,

tlf. 86 92 21 29

Bodil Andersen,
Lupinvænget 3, 8362 Hørning,

tlf. 86 92 26 20

Ejo B. Sørensen,
Lucernevænget 5, 8362 Hørning,

tlf. 86 92 35 46

Der er stadig plads til nye medlemmer i Støtteforeningen.

Kontingentet er kun 60 kr. pr. år.

Indholdsfortegnelse 1. - 10. årgang

1988 1. Årgang - Nr. Vissing

Nr. Vissing - et historisk tilbageblik v. Peter Friis Kristiansen	3
Nr. Vissing Kirke og sogn v. Bent Meyer	7
Liv og virke i mands minde v. H.M. Petersen & B. Meyer	8
Hørning byvåben har historiske motiver	16
Penge og samfund v. Agnes Johansen & Erik Dahl	18
Skjoldskovstenen v. Arne Schøler	19
Blegind-Hørning Kommune 1953-62 v. Arne Hansen	20

1989 2. Årgang - Hørning

Fra kromødet den 3. november 1988 v. Bent Meyer	3
Oldtidssager i Blegind v. Arne Schøler	5
Fra arkiverne v. Peter Friis Kristiansen	6
Kroen i Hørning v. Bent Meyer	13
Bybranden i Hørning v. Bent Meyer	15
Agerskov (Bassegården) v. Thorvald Pedersen	17
Hvidkilde v. Thorvald Pedersen	18
Omkring den gamle rådhusplads i Hørning v. Arne Hansen	19
Fra Kollens Mølle	20
Hørningstenen	21

1990 3. Årgang - Blegind

Blegind Kirke v. Bent Meyer	3
Blegind Forsamlingshus	4
Aldrup Mølle v. Johan Bursche	5
Præstegården i Blegind	10
Petit-stof fra Blegind	12
Blade fra sognefogeds dagbog v. Ingvar Jensen	14
Viggo Leth	15
Borgbjerg Slægten	16
Aftægtskontrakt v. Peter Friis Kristiansen	17
I Blegind v. Johannes Grønborg	20
Blegind Telefoncentral 1921	25
Glade amatører v. Else Rasmussen	26

1991 4. Årgang - Stationsbyen	
Handel og Vandel i stationsbyen v. Bent Meyer	3
Mejeriet »Engesholm«	9
Gamle bogstavformer	10
Fin herremand i Venge & Hårbybønderne søger »forlindring«	13
Karens Mølle	14
Tiderne skifter	16
Stenbænken v. Bodil Sørensen	18
Fregrerslev	19
1992 5. Årgang - Mesing	
Mesing	3
Mesing kirke	5
Mesing skole v. Karen Inger Rasmussen	6
Mesingjens v. Bent Meyer	8
Fragtkørsel for 50-55 år siden v. Michael Sørensen	11
Tysk besættelse af Danmark	12
Vægteren i Mesing af Ansgar Andersen	16
Aarhus Amtstidende 18.9.1936 v. Ingvar Jensen	20
Amtsraad., Fattigvæsen., Krigen., Leverancer., Efter krigen 1848, Det private initiativ. Kilde: Halvor Bundgaard 1959	21
Regnskab for Mjesing Skole 1902	24
Mesing forsamlingshus-protokoludrag	25
1993 6. Årgang - Dørup - Adslev	
Dørup - Adslev	3
Adslevslægten	10
Adslev kirke v. Bent Meyer	13
Adslev Brugs	15
Adslev skole	16
Borup- den forsvundne landsby	18
Om afholdsbevægelsen v. Peter Friis Kristiansen	20
Fastelavnssoldater v. Bodil Sørensen	25
Arkivarens beretning v. Thomas Staal	27
1994 7. årgang - Hårby	
Hårby - indledning	3
En Hårbydrengs oplevelser under besættelsen v. J.H. Nielsen	4
To piger beretter v. Inger & Marie	15

Byvandring og borgermøde	18
En byvandring v. Bodil Sørensen	22
»To store Gaarde i Haarby nedbrændt...«	24
»Arbejdstabel«	26
1995 8. Årgang - Jeksen	
Løst og fast om Jeksen v. Bent Meyer	3
Puur-Ander og puur-Karen v. Michael Sørensen	7
Jeksen skole v. Harry Plet	8
Min barndom i Jeksen v. Alfred Jensen	11
Hørning under besættelsen	23
»Hotel uden gæster« (Aarhus Stiftstidende 1977)	26
Jeksen Turisthotel v. Karen Madsen	28
1996 9. Årgang - Bjertrup	
Mary og Henry Andersen	3
Fredning af Jeksendalen v. Ole Friis Sørensen	6
Christian Jensen Dam	9
Himmelbrev v. Peter Friis Kristiansen	10
Rundt i Bjertrup v. Bent Meyer	12
Nogle kendte borgere i Bjertrup v. Bent Meyer	16
Min barndom i Jeksendale v. Peter Birkelund	16
Ankomsten og den gamle præstegaard v. P.C. Nørgård	19
Hvad kirkebøgerne kan fortælle v. Bodil Sørensen	22
1997 10. Årgang - Veng	
Egnsarkivet gennem 25 år	4
Arkivarjubilæum	8
Lidt om Veng	9
Veng Kirke v. Peter Friis Kristiansen	13
Sophiendal v. Peter Friis Kristiansen	16
Livet på en herregård 1876-1890 v. Karen Gjødese	20
Barndomserindringer fra »Skovlide« v. Karen Gjødese	22
Fra rytterbonde til selvejer v. Peter Friis Kristiansen	25
Vejnavne v. Ejo Sørensen	28
Arbejdsgruppen i Veng v. Peter Friis Kristiansen og Arbejdsgruppen	29